

Поспати знову птахи не дали

Володимир Підпалій

З Расула Гамзатова

Поспати знову птахи не дали,
У саклях сонце вікна заливає,
Проміння мчить, немов живі вали,
Мов океан, що острови змиває.

Мов срібло, дзвонить на листках роса,
Цілюються краплиночки веселі,
Дим з комишів у небо виповза
І опадає рушником на скелі.

А скелям теж не хочеться старіть.
Вони, як вдови, нишком лебедіють,
Лісів гойдають зеленаву віть
І разом з нею вічно молодіють...

Кохана, хай спочине мудрість книг.
Ми знаємо з тобою, що людина
Створила все це для тебе. Для них
Ці птахи, сонце, гори, і долини,
І поцілунки крапельин малих...